

Robíme dobre, ak chceme dať dieťa na túto súkromnú základnú školu?

To bola jedna z prvých otázok, ktorú sme si s manželom kládli pred 9 rokmi. Mali sme počas celých 9 rokov množstvo otázok, na ktoré sme hľadali odpovede a každou otázkou sme sa z roka na rok uisťovali, že sme sa rozhodli správne.

Asi najdôležitejšie a kľúčové otázky boli tieto:

1. Zvládne takýto druh výučby? - keďže sa na úplnom začiatku konali výberové testy, tie pomohli vybrať deti, ktoré boli približne na rovnakej vedomostnej úrovni a vzájomne sa zdravo vedeli doťahovať.

2. Bude sa jej tam páčiť a bude spokojná? – forma výučby je podľa mňa iná ako za mojich čias – je menej stresujúca, voľnejšia, hravá a vie deti zaujať.

3. Aký je vzťah dieťa – rodič – učiteľ? – všetko je to o ľuďoch. Ak si vzájomne sadne dieťa a učiteľ, vtedy to funguje a je jedno, či je to táto alebo iná škola. Asi nepoviem nič nové, ale ak je dieťa spokojné, vtedy je aj rodič a učiteľ rovnako spokojný.

4. Stíhajú brať všetko učivo? – niektorí rodičia sme sa obávali (hlavne v 1. – 2. triede), či niečo nezameškajú oproti ostatným školám, keď majú zvýšený počet hodín angličtiny a učia sa v angličtine aj v slovenčine na každej hodine. Možno nešli úplne rovnakým tempom ako inde (všetko korektné dobrali), ale angličtiny mali plnú hlavu, čo by sa asi nikde takou prirodzenou a hravou formou nedalo dosiahnuť (jazyková škola a pod.).

5. Má vplyv prítomnosť zahraničných detí na výkon, sústredenosť a kvalitu výučby na ostatné deti v triede? – dobrá otázka, ale skôr pre učiteľov. Z pohľadu rodiča – dcéra má v triede Američanku (okrem toho aj 4 kórejské deti), aj vďaka ktorej sa úroveň jej angličtiny posunula o niekoľko úrovní vyššie (napr. teraz v 9. triede sa niekedy cez prestávky medzi sebou rozprávajú iba anglicky a príde im to ako úplne prirodzené). Mat' v triede zahraničné deti je podľa mňa veľká skúsenosť do života ako sa vzájomne tolerovať, akceptovať a vedieť spolu vychádzať.

6. Dať dieťa od 6. triedy na 8. ročné gymnázium? – v čase keď boli piataci, ich bolo v triede 15 žiakov a 7 z nich odišli v 6. triede (8. ročné gymnázium a presťahovanie). Mali vybudované niekoľkoročné väzby, každý mal svoje miesto v kolektíve a odrazu sa to celé prerušilo. Pre deti to bol dosť veľký zlom. Doteraz však medzi sebou udržiavajú kontakty a mávajú aj stretávky, čo je veľmi milé.

7. Sú znalosti detí porovnateľné s deťmi iných základných škôl? – pre mňa bola táto otázka vždy najdôležitejšia. Spätnou väzbou boli pre mňa okrem iného aj informácie od niektorých rodičov odídených detí na 8. ročné gymnázium. Tieto deti patrili a aj patria medzi výborných študentov a ich úroveň angličtiny v čase ich nástupu prevyšovala ostatných spolužiakov. Moja dcéra ma zaskočila, keď ako 12 ročná sa cez SKYPE rozprávala s učiteľkou angličtiny Američankou a až vtedy som si uvedomila, že už ako 6 – táčka dokáže pochopiť otázky v angličtine a bez akýchkoľvek zábran odpovedať.

Teraz ako 9 – táčka sa plynule dohovoriť aj s native speakrom (Američan, Austrálčan, Angličan) a jej výslovnosť je naozaj veľmi pekná.

Tým, že sa veľmi ľahko naučila jeden cudzí jazyk, druhý, tretí sa jej bude učiť ľahšie a jednoduchšie. Po 2 mesiacoch výučby francúzštiny (5. trieda) mala na otvorenej hodine naša dcéra monológ o rodine, kde v 3 minútach opísala rodinu spolu so záľubami. Momentálne v 9. triede preberajú už látku strednej školy, nakoľko sú deti chápvavé a rýchlo sa učia.

Strela som sa aj s reakciami, že po prestupe z tejto súkromnej školy na inú základnú školu sa niektoré deti radili medzi horších žiakov. V každej triede a v každej škole sa nájdú deti, ktorým výučba nejde takým tempom ako ostatným deťom v kolektíve, čo je úplne prirodzené,

každý sme predsa individualita a vynikáme v niečom inom. Prestupom na inú školu sa na tom nič nemení.

8. Aj druhý stupeň je na rovnako dobrej úrovni ako prvý? Pripraví škola deti na dobré stredné školy či gymnázia? – ako ôsmačka mala možnosť výberu 2 bilingválnych škôl, na jednu bola prijatá (francúzska sekcia) a na druhú nie. Na skúšky išla bez akejkoľvek špeciálnej prípravy. Napokon pokračovala ako 9 – tačka. Teraz to hodnotím ako veľmi dobré rozhodnutie. Pre ňu bol práve tento rok veľkým mentálnym skokom, jednak vyspela, stala sa rozumnejšou, už jej nebolo všetko jedno a hlavne nemala už príliš na výber, musela sa rozhodnúť. Napokon bola prijatá na bilingválne gymnázium (anglická sekcia), na ktoré sa chcela veľmi dostať. Musím taktiež povedať, že dcéra chodila na doučovanie – pre nás to bola prirodzená voľba, chceli sme vedieť aj z iného uhla pohľadu, či je naozaj pripravená na náročnejšiu strednú školu.

Táto základná škola má vynikajúcich učiteľov, ktorí vedia pripraviť deti na skúšky a to nielen so SJ a MAT ale aj z ostatných predmetov, kde sú na skúškach aj všeobecné otázky, ktoré si musia deti pospájať z poznatkov a vedomostí z iných predmetov.

Myslím si, že táto škola prináša ešte niečo iné okrem vedomostí a to je pridaná hodnota vo forme suverénnych detí - počet detí v triedach je nízky a každý jeden žiak je nútený sa prejavovať, veľké množstvo projektov im pomáha hľadať informácie a orientovať sa. Samotná prezentácia pred kolektívom je to, čo ich robí odvážnejšími a nebojácnejšími, vyrovnaných detí - ľudský prístup učiteľov, ktorý je vidieť aj pri náhodnom stretnutí učiteľa na chodbe je dôkazom toho, neprimeraná autorita učiteľ - žiak sa tu „nenosí“. Deti nie sú pod stresom a vzťah učiteľ – žiak je primerane partnerský s istou dávkou rešpektu, šťastných detí - škola im pripravuje veľa aktivít, pozýva zaujímavých ľudí, navštevujú rôzne podujatia, organizujú výlety a zájazdy, spríjemňujú im chvíle počas školského roka. Napr. v školskom klube sa u mojej dcéry rozvinula kreativita a vždy som vedela, že príde z klubu šťastná a veselých detí - dobrá atmosféra v celej škole je len dôkazom toho, že kolektív učiteľov je ten, ktorý vytvára dobrú klímu pre deti.

Chcem sa poďakovať CELÉMU učiteľskému zboru a pani riaditeľke súkromnej základnej školy, že boli súčasťou formovania sa našej dcéry, ktorá sa pri nich menila z malého dievčatka na veľkú slečnu.

Jún 2015

Michaela

